

животъ живѣять само Араби ти, што населяватъ бърдовита та и брѣговита ивица на полуостровъ тъ. Югозападна та часть на тая ивица най-много има прѣсна вода и растителность, и затова е наречена честита Арабия. Отъ нейни ти произведения забѣлѣжителни са: кафе, дѣховити нѣшта и сладки корение, съ които жителети отколѣ са търговали съ други ти народи. Въ брѣговита та ивица, што е до Арабский заливъ, оште на старо врѣме имало прочути градове, като Мека и Медина.

Въ Арабия имало всякакви вѣри: еврейска, християнска и язическа. Бедуини ти се покланяли повече на звѣздити. Мека била свештенъ градъ за всичкити Араби: тамъ било язическо то светилиште или храмъ *Кяабе*, въ което Мохамедъ нашлъ 360 идола. Между друго тамъ имало единъ черенъ камень, както казоватъ пратенъ отъ небо то на дѣда Авраама. (Араби ти се иматъ, че са еднородци съ Евреити; Библията казова, че тии са произлѣзли отъ Авраама и Агара.) Арабски ти поклонници често ходили на поклонение у Мекското светилиште; тии седмъ пѣти обикаляли около кяабе то и послѣ цѣлювали камень тъ.

Мохамедъ. Племя то на Корейшитовци владѣло Мека и ключове ти на Кяабе; затова то било най-забѣлѣжителното племе въ Арабия. Отъ него произлизалъ и Мохамедъ. Той се родилъ въ 570 г., отъ малкъ останалъ сиракъ, та уйка му, който въртѣлъ търговия съ кервани, зель го да го отгледа. Момче то понѣкогажъ придружавало керванити на уйка си; въ това пѣтование по чуждина той се запозналъ съ всякакви народи и вѣри, научилъ се да разгледова и да размишлява, и види се тогава се е породила въ него мисль да основе нова вѣра, която да може да съедини всичкити Араби въ единъ народъ. Послѣ той управялъ търговскити работи на една богата вдовица, оженилъ се за нея, и, като станалъ самоволенъ, съвсѣмъ се прѣ-